

CURNER BELLOVA:

SIROTEK LOWOODSKÝ

DÍL TŘETÍ

PŘELOŽIL DR. KAREL FUNK

Zavřela dveře, nechávající mne o samotě s panem Johnem, který seděl naproti, máje knihu či časopis v ruce. Prohlížela jsem nejdřív pokoj a pak mladého muže.

Pokoj byl trochu malou světlou, a velmi prostým zařizením, ale pohodlným, ježto čistým a vkusným. Staromodní židle a stůl z nástanového dřeva leskly se jako zrcadlo. Několik mně neznámých starožitných podobizen mužů a žen z dob minulých zdobilo malované stěny; police se skleněnými dvířky obsahovala několik knih a starobylou soupravu čínské nádobí. V pokoji nebylo žádné zbytečné okrasy — ani jednoho kusu moderního nábytku, kromě dvojice skříněk na ruční práce a damského stolu z růžového dřeva, který stál stranou; všecko — počítaje v to koberec a záclony — vyhlíželo hezky čisté a pěkně zachovalé.

Pana Johna — sedícího tak tiše jako jeden ze zaprášených obrazů na stěnách a majícího oči upřeny na stranu, kterou pročítal a rty němě sevěně — bylo lehké si prohlédnout. Kdyby byl sechou místo mužem, nebylo by to lehké. Byl mlad — máje dvacet devět nebo třicet let — vysoký a štíhlý; jeho obličej poutal zrak; byl to řecký, pravý řecký obličej; měl zcela rovný, klasičeský nos, zcela athénská ústa i bradu. Opravdu zdědila kdy anglická tvář blížila se tolik starodávným vzorům, jako jeho. Možná, že byl trochu zaražen, nepravidelností svých rysů, když jeho byly tak soudrné. Jeho oči byly veliké a modré a hnědým obvrím; jeho vysoké čelo, bílé jako slonová kost, bylo částečně pokryto praménky nepěstěných kadeří ruského vlasu.

To jest skrovny nářeček, není-li pravda, čtenářko? Ale ten, kterého líčí, sotva činil na něho ho dojem ulečtilé, povolené nebo docela pokojné povahy. Ačkoli teď seděl klidně, přece bylo coś okolo jeho nozdry, jeho úst, obočí, co dle mého úsudku, značilo uvnitř živly neposedné, tvrdé či nepoddajné. Nepromluvil na mne ani slova, ani nezamířil na mne pohledem, až se jeho sestry vrátily. Diana, přicházející a vycházející s přípravami na čaj, přinesla mi koláček, upečený nahoře na kamnech.

"Sněžte to zatím," pravila, — "musíte mít hlad. Hanuše povídá, že jste od snídaně nic nejedla kromě kávy."

Neodmítla jsem to, neboť moje ehut prociitla a vzmohla se. Pan Rivers nyní zavřel knihu, přiblížil se ku stolu a usednuv na židli upřel na mne zcela svůj modrý, jak obrazek vyhlížející zrak. V jeho pohledu byla bezohledná přímlost, pátravá, rozhodná vytrvalost, která svědčila, že úmysl a ne ostýchavost dosud zdržovala ho, aby obrátil se k eizince.

"Vy máte velký hlad," pravil. "Mám, pane." Jest mým zvykem — a bylo vždycky mým způsobem — odpovídati na stručnost stručně, na přímlost prostě.

"Dobře pro vás, že slabá horečka vás donutila zdržovat se jídla po tři poslední dny; bývalo by to nebezpečné, hověti hned choutkám hladu. Nyní smíte jíst, ať jestě ne nestřídám."

"Doufám, že nebudu dlouho jísti na vaše útraty, pane," zněla má, velice nejnepě sebraná, neuhlazená odpověď.

"Ne," pravil chladně, "ať nazvaňte nám jhlíště svých přátel, můžeme jim psát a vy smíte se vrátit domů."

"To je, abych vám prostě řekla, nad moji sílu; jsem naprosto bez domova a bez přátel."

Všichni tři se na mne podívali, ale ne nedávěcí; cítila jsem, že nebylo podezření v jejich pohledech, spíše zvědavost. Mluvil zvláště o slečnách. Oči pana Johna, ať jasně došly v doslovném smyslu, bylo obtížno vyrozumět. Zdálo se, že jeho ústava více jako nástroj k vypátrání myšlenek o ostatních lidí, než aby projevoval jimi vlastní myšlenky; kterčto spojení pronikavosti a zdrčlivosti, bylo povážlivě vypočteno spíše k tomu, by způsobilo jinému rozpak, nežli odvahu.

"Chcete říci," tážal se, "že jste úplně odloučena ode všech

známých?"

"Ano. Ani jeden závazek mne nepojí s nějakou živou bytostí; ani jednoho nároku nemám pro přijetí pod některý krov v Anglii."

"Nesmírné zvláštní postavení ve vašich letech!"

Tu jsem zahlédla jeho zrak upřený na moje ruce, které byly sešaty přede mnou na stole. Divila jsem se, co na nich hledá; jeho slova brzo mi vysvětlila jeho pátrání.

"Nebyla jste nikdy provdána? Jste svobodná?"

Diana se zasmála. "Vždyť ji nemůže být přes sedmáct nebo osmáct, Johne," pravila.

"Je mi devatenáct, ale nejsem vdaná. Ne."

"Čtila jsem, že palčivá horkost vstupuje mi do tváří; neboť horké a vzrušující vzpomínky byly vzbuzeeny tou nárazkou na vďavky. Všichni viděli rozpaky i vzrušení. Diana a Marie ulevily mi tím, že obrátily oči jinam, než na můj zardělý obličej; ale chladnější a přísnější bratr hleděl na mne dále, až rozpaky, které mi způsobil, nahnalý mi slzy do tváří."

"Kde jste bydlila posledně?" tážal se teď.

"Ty jsi příliš vyzvídavý, Johne," šeptala tichým hlasem Marie; ale on nahnul se přes stůl a žádal za odpověď druhým pevným a pronikavým pohledem.

"Jméno místa, kdež jsem žila, i osoby, u nž jsem byla, jest mým tajemstvím," odvětila jsem.

"A to máte, dle mého mínění, právo zachovat jak před Johnem, tak před každým jiným vpytávčem," podotkla Diana.

"Ale nevím-li něčeho o vás nebo vašem příběhu, nemohu vám pomoci," pravil. "A vy potřebujete pomoci, či ne?"

"Potřebuji a hledám ji potud, pane, pokud mě nějaký pravý lid dunil neuvéde na cestu, kde bych dostala práci, kterou dovedu konati, kterou bych si vydělala tolik, kolik potřebuji na nejprostší potřeby životní."

"Nevím, jsem-li pravým lidumilem, přece však jsem ochoten pomoci vám, seč moje síly jsou, za účelem tak poetivým. Proto nejdřív mi řekněte, co jste se naučila dělat a co umíte."

Pravě jsem požila čaj. Byla jsem nesmírně občerstvena tím nápojem, zrovna jako obr vínem; dodal nové síly mým rozpoutaným nervům a umožnil mi, že jsem oslovila tohoto zpytavého mladého soudce statečně.

"Pane Riverse," pravila jsem, obračejíce se k němu a pohlížeje naň, jako on na mne, otevřeně a bez nedůvěry, "vy a vaše sestry prokázali jste mi velkou službu — největší, kterou člověk může prokázat svému spolubižnímu; vy jste mne zachránili svým slechetným pohostinstvím od smrti. Toto prokázané dobrodiní dávám vám neobmezený nárok na mou vděčnost a do jisté míry i nárok na moji důvěru. Povím vám tolik z historie tulačky, kterou jste přijali do přístavu, mnoho-li mohou říci bez porušení pokoje své duše — mé vlastní bezpečnosti, mravní i tělesné, a bezpečí jiných."

"Jsem sirotkem, dezerou duchovního. Moji rodiče zemřeli dřívce, než jsem je mohla poznati. Byla jsem vychovávána jako sirotek, vzdělána v dobročinném ústavě. Řeknu vám dokonce i jméno toho ústavu, kde jsem strávila šest let jako žákyně a dvě jako učitelka — Ústav pro sirotky v Lowoodu, v kraji — ském, slyšel jste snad o něm, pane Riverse? — etihodný Robert Brookerhurst je tam pokladníkem."

"Slyšel jsem o panu Brookerhurstovi a viděl jsem tu školu."

"Opustila jsem Lowood skoro před rokem a stala se soukromou vychovatelkou. Obdržela jsem dobré místo a byla šťastna. Z tohoto místa musila jsem odejti čtyry dny před tím, než jsem přijala svou. Příčinu svého odchodu nemohu a nesmím vyložit; bylo by to zbytečné, nebezpečné a znebe by více nepodobné. Žádá hauba na mně nepít, jsem prostá viny zrovna jako vy všichni. Bláhá jsem a budu jestě nějaký

čas, neboť katastrofa, která vyhnala mne z domu, ve kterém jsem našla ráj, byla zvláštního a děsného rázu. Při pomýšlení na odehod dbala jsem jenom dvou bodů — spěchu, tajnosti; abych jich dosáhla, musila jsem zanechat za sebou všechno, co jsem měla, vyjímaje malý balíček; ten ve kvapu a ve zmatené myslí zapomněla jsem vzít z povozu, který mne dovezl k Whitterossu. Do tohoto okolí jsem pak přišla zcela zbědovaná. Spala jsem dvě noci pod širým nebem a bloudila asi dva dny, aniž bych překročila některý práh; ale dvakrát za tu dobu okusila jsem potravu, a když jsem byla dohnána hladem, vyčerpáním a zoufalstvím až k vydechnutí duše, tu vy, pane Riverse, zadržel jste mne od zahynutí bídou u vašich dveří a přijal jste mne pod svou střechu. Vím vše, co vaše sestry pro mne učinily od té doby — nebylať jsem v bezvědomí ve své zdlánlivé ztrnulosti — a jsem povínována jich samovdččenému, ryzímu, laskavému soucitu zrovna tak velikým dluhem, jako vaší evangelické dobročinnosti."

"Ať již více nemluví, Johne," pravila Diana, když jsem přestala, "patrně není dosud zotavena, aby snesla vzrušení. — Pojďte k pohovce a sedněte si teď, slečno Elliottova."

Mimovolně jsem trhla sebou, uslyševši to nepravé jméno; zapomená jsem, jak se nově jmenuji. Pan Rivers, kterému asi nie neucházelo, všiml si toho hned.

"Řekla jste, že vaše jméno jest Johanka Elliottova?" poznamenal.

"Ano, řekla; a jest to jméno, které uznávám pro nynějšek za prospěšné, byť nebylo mým pravým jménem a když je slyším, zni mi eize."

"Své pravé jméno nesdělíte?"

"Ne; bojím se vyzrazení nade vše, a strčím se všeho, cokoli by mohlo vésti k jeho odhalení."

"Máte zcela pravdu, arciže," pravila Diana. "Nyní už, bratře, dej jí na chvíli pokoj."

Ale když John přemítal několik okamžiků, počal znovu zase nevyrušitelně a s touze ostroří.

"Nebude se vám chtít dlouho záviseti od našeho pohostinství — budete si přát, jak vidím, co možná nejdřív se poděkovat za soucit mých sester a přede všim za mé dobrodiní (jsem si úplně vědoma rozdílů v tom a neruším ho — jest správný); toužíte býti nezávislou na nás?"

"Ano, již jsem tak pravila. Oklaďte mi, jak pracovat, či jak hledat práci; toť vše, co nyní žádám. Potom mne pustte, byt to bylo jenom do nejskrvnější chloupy, ale do té doby dovolte mi zde pobýti. Děším se nově řady hrůz opuštěnosti bez domova."

"Vy musíte zde počkati," pravila Diana, kladouc mi svou bílou ruku na hlavu. "Musíte," opakovala Marie hlasem neokázalé upřímnosti, která se jí zdála vrozenou.

"Moje sestry, jak vidíte, mají radost z toho, že vás vydržují," pravil pan John, "zrovna jako by chovaly a laskaly polozmřelého ptáka, kterého zimní vítr zahnal na jejich okno. Já jsem spíše nakloněn uvéstí vás na cestu, kde byste se sama udržela, a také hodlám to učiniti; ale vězte, moje působitě je úzké. Jsem jenom duchovním správcem chudé venkovské osady, moje pomoci bude druhu nejzášáhlo. A jestli jevíte náklonnost pohrnutí dnem malého významu, vyhledejte si nějakou účinnější podporu, než jakou já vám mohu nabídnout."

"Ona již řekla, že je ochotna konati poetivou práci, kterou dovede," odpověděla Diana za mne, "a ty viš, Johne, že si nemůže vybirati mezi ponocnicky; je nucena vyhověti takovýmu konstrbatým lidem, jako jsi ty."

"Budu dělat krejčovou, budu dělat švadlenu, budu služebnou, chávou, nechtanu-li nic lepšího," odvětila jsem.

"Dobrá," pravil John zcela chladně. "Myšlíte-li to takto, sibižij vám přispěti, kdy a jak budu moci."

"Vzal si opět knihu, kterou se zabýval před řadem. Já brzo se vyláčila, neboť jsem mluvila tolik a seděla tak dlouho, pokud mi moje vyšší síly dovolily."

Kapitola XXX.

Čím více jsem poznávala obyvatel Moor House, tím raději

jsem je měla. Za několik dní zlepšila se mé zdraví tak dalece, že vydržela jsem sedět celý den na židli a někdy mohla jsem si i vyjíti. Mohla jsem se zaměstnávati společně s Dianou a Marií, hovořiti s nimi dle libosti a pomáhati jim, kde a kdy mi dovolily. V té době cítila jsem oživující potěšení a sice takové, jaké jsem okusila hned poprvé — potěšení, vznikající z dokonalé shody vkusu, citů a zásad.

Ráda jsem četla, co ony rády četly, z čeho měly radost, to těšilo mne, a co ony schvalovaly, to měla jsem i já v čtet. Milovala svůj osamělý dům. Také já nacházela jsem moenou i trvalou zálibu v té ledé, malé starobylé budově a nízkou střechou, zamřížovanými okny, rozpadávajícími se zdmi, s alceji ze starých jedlí — vesměs šikmo rostlých pod silnou horských větrů; velice líbila se mi zahrada, černájejí se tiseu a topolovkami — kde nebylo žádné květiny, vyjma těch nejvytrvalejších druhů. Sestry luuly k těm tmavěrudým barinám, jež rozkládaly se kolem osamělého údolí — k hlubokému údolí, do něhož od vrat domu vedla cesta pro koně, obilky posetá, vinoucí se nejprve mezi kapradím a pak mezi několika pustými pastvisky; ta přecházela ve všesovou pustinu, skytající potravu stádu ředých ovcí a jehůatek s mechovitými hlavami; — ony luuly k tomuto jevíti, tvrdím, a rozkoží a nadšením. Chápala jsem tento cit a sdílela s nimi doopravdy oten obdiv pro krásu okolí. Obdivovala jsem se kouzlu tohoto místa. Vázila jsem si jeho velebné osamělosti; mé oko koehalo se v pohledu na výšiny a údolí, jimž dodávaly rázovité barvitosti jednak pestré mechy a divoké zvonky, jednak rašelina kvitím posetá a skvěle žlutavé žulové balvany. Tyto jednotlivosti byly jim právě tím, čím byly mně — totiž zdrojem četných, opravdových radostí. Silný vrch i jemný výfřík, drsný i slunný den, dohy východu i západu slunce, svit měsíce i mračna noe měly pro mne v těchto končinách tutež přitažlivost jako pro ně — totiž kouzlo, které jímalo je, ovjelo ducha mého.

Doma jsme se bavily rovněž dobře. Obě byly vzdělanější a sečetlejší nežli já, však s dychtivostí snažila jsem se dosíci jich, ale, co se týče vědomostí, králežly daleko přede mnou. Hlatala jsem téměř knihy, které mi půjčovaly, s plným uspokojením probírala jsem s nimi podvečer to, co jsem pročela ve dne. Myšlénka hodila se k myšlénce, mínění moje shodovalo se s jich míněním, srovnávaly jsme se zkrátka dokonale ve všem.

Vynikal-li někdo v naší trojici, byla to Diana. Tělesně daleko vynikala nade mnou; mělať krásnou a statnou postavu. Její duševní život byl tak bystrý a průzný, že vzbuzovala můj obdiv, uváděje v úžas moji chápavost. Za večera mohla jsem hovořiti pouze chvíli, ale jakmile první nával živosti a plynnoty překšel, ráda jsem si sedala na stoličku u nohou Diany, kladouc hlavu na její klín a naslouchajíc střídavě jí a Marii, jak důkladně probíraly předmět, o němž já jen zaváhala. Diana nabíla se, že mne bude učiti německy. Ráda jsem se od ní učila; viděla jsem, že úloha učitelky líbí se jí, úloha žačky líbila a hodila se mně neméně. Naše povahy hodily se k sobě jako veje k vejci; z toho vyplynula pevná, vzájemná náklonnost. Vypátraly, že umím kreslit; jich štěce a krabice barev byly mi ihned k službám. Moje schopnosti, v tomto směru větší nežli jejich, překvapily i rozradovaly je. Marie sedávala u mne, dívajíc se na mne po celé hodiny; pak se začala učít ode mne malovat, při čemž osvědčila se učelivou, dávtipnou a vytrvalou žačkou. V takovém zaměstnání a vsáženému záhavě dny utěly jako hodiny a týdny jako dny.

Co se týče pana Johna, důvěrnost, která vznikla tak přiročeně a rychle mezi mnou a jeho sestrami, nedosáhla až k němu. Hlavní příčinou této chladnosti mezi námi bylo to, že poměrně zřídka byl doma; věnovalť veliký díl času návštěvám nemoených a chudých mezi rozptýleným ahyvatelestvem své duchovní osady.

Žádný nečas nebránil mu v těchto pastýřských vycházkách; ať pršelo nebo bylo pěkně, vždy po hodinách ranního studia brá

val klobouk a následován starým atovným stavěčem, jež šel Carlo, vycházel na své cesty milosti i povinnosti — nevím, s jakého stanoviska je posuzoval. Někdy, když den byl velmi nepříznivý, jeho sestry mu domlouvaly. Tu říkával se zvláštním úsměvem, spíše vážným než veselým:

"A kdybych se dal zavanutím větru nebo krápnutím deště odvrátiti od těchto lehkých úkolů, jakou přípravou byla by taková lenost pro budoucnost, kterou jsem si vytkl?"

(Pokračování.)

Spáleniny a opařeníny.

"Pánové: Chci Vám poděkovati za Severovu Mast na rány a bolesti. Náš synek se značně opařil. Po přikládání Vaší masti bolavá místa se brzo zahojila. Jest to skutečné podivuhodná příprava." Frant. Dudek, Box 586, Windsor Locks, Conn. — Severova Mast na rány a bolesti (Severa's Healing Ointment) dokázala svoji léčivou vlastnost v hojení ran, oděření, naduření, opařeníny, spáleniny, popraskané kůže a podobných poranění kožních. Cena 25 centů v lékárnách. Měla by býti v každé domácnosti. Vždy se po ní ptejte tak, jak se jmenuje. Neberte nic jiného. Kdyby ji váš lékárník neměl, objednejte si ji přímo od W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Advertisement

SPOLEHLIVOU právní poradu

po postě začteme kamkoliv do Vašeho domu v soukromém dopisu v řeči české za pouhý \$1.00. Máme 16letou zkušenost; podali jsme již přes 21,000 porad uspokojivých; zastáváme malé i velké soudy všude; notářské listiny všeho druhu správně zhotovujeme zde i do Evropy; ředitel je právním rádem českého spuku, čítajícího na 4,000 členů; máme na sta odpracení a ušetřime Vám času, trápení a peněz; nemusíte hledati tlumočníka. ČESKÁ PRÁVNICKÁ KANCELÁŘ, EMIL J. MOTIS & CO., GRANGER, TEXAS. 42-1m

Nejnovější české 2-stranné VICTOR REKORDY

Cena 75c kus.
65283—Kde potok lučinou (tenor, s průvodem orchestru) Otto Lubin. Hrajte muziky, chodská píseň (tenor s průvodem orchestru) Otto Lubin.
65515—Nevinný, valčík (orchestra) Nuselská kapela selská.
Už jd, valčík (orchestra) Nuselská selská kapela.
65519—Návrat do vlasti, valčík. Nuselská kapela selská.
Jiří Poděbradský, valčík se zpěvem (orchestra) Nuselská kapela selská.
65528—Na Balkán (comic) Alois Tichý a Růžena Slavinská.
Pijme pivo, mažne duha (comic) s průvodem orchestru; Alois Tichý.

JOSEPH JIRAN,

1333 W. 18th St., Chicago, Ill.

JOHN J. OSTRONIC

praktický plumbař, licencovaný pro Omahu a South Omahu.
vykonává vždy první třídy v oboru plumbařském, zavádění spodního topení, plynovodů, vodovodů a pod. Opravy jsou naší zvláštností a vykonáváme je k úplnému uspokojení. Veškeré práce věnuje se ta největší péce. Vypověty zdarma. Zavolejte nás telefonem Tyler, 1299.
Dřina: 1414 Jižní 13. ulice, Omaha, Neb.

Pěkně zařizený HOSTINEC

— vlastní —

Frank Semerád

16. a William ulice, Omaha, Neb.
Výtečný Metzský lesák, jaké i pravé importované pivešské stálo na řepu Karlovova vlna a nejlepší likoviny pro dávk i ve velkém. — Chutný sákusok stálo při ruce.

THE TALK OF THE TOWN

F. J. KUGLER

vykonává práci zednickou, jakož i plastýfskou, cementové chodníky a schody, cisterny a vůbec vše, so do oboru toho spadá. Rychle a za ceny nejmnřnější.

Za práci v každém obledu so ručí!

2517 Jižní 12. ulice, OMAHA, NEBRASKA. Volejte telefonem: Douglas 7446.

Kdykoliv jste ve městě, zajděte navštívit

ADAMA SLOUPA elegantní hostinec

v č. 324 - 13. a Harney ul., Omaha
Znameníte pivo, vřelné likéry, chutný lesák a veselé společnost. 62-150

Nejmodernější na jižní straně města Reznický a Uzenářský závod vlastní v č. 1401 Jižní 16. ul. CYRILL HRŮMEK
Ceny piva, jaké i vřelné usazené výrobky a vřelná děláme se dočk. Zavolejte tel. Douglas 1316.

JOS. T. VOTAVA.

PRÁVNÍK

Úřadovna: č. pokoje 800 Bee Building.

Telefon: Douglas 651.

Omaha — Nebraska.

Schmoller & Mueller's
Jediný obchod v Omaze, kde můžete srovnati
VICTOR VICTROLA
COLUMBIA GRAFONOLA
detail po detailu.
Navštivte naši obchodní místnost a nechte nás zahráti vám vaši oblíbenou píseň na našem pokusném stroji. Úplný sklad recordů. — Mnoho různých vzorů pro výběr.
Ceny od \$15.00 do \$200.00.
Splátky dollar týdně.
SCHMOLLER AND MUELLER PIANO COMPANY,
1311-13 Farnam St., Omaha, Neb
Nejstarší sklad pian na západě.

Spolehlivé pojištění na život za skutečnou cenu u WOODMEN of the WORLD (Dřevář Světa)
české tábory v Omaze a South Omaze.

Moderně zařizený a největší reznický a uzenářský závod vlastní nejstarší rezník, V. F. KUNCL,
č. 1244 So. 13th St., Omaha.
Má na skladě vždy velké zásoby čerstvého různého masa, jakož i znamenitých domácích uzenářských výrobků. Ceny levnější nežli kdekoliv jinde. Zboží možno objednatí telefonem: Douglas 1198.

Adolf A. Tenopír,
český právník
Úřadovna č. 1328, roh 14. a William ulice.
Omaha, Neb. Tel. Doug. 8397.
Volejte notář.

C. H. Kubát,
právník a volebný notář.
V oboru svém zkušený, spolehlivý zástupce u všech soudů.
103 Barker Block, 18. a Farnam, Omaha, Neb. Tel. Doug. 8367.

Při svých obchodních pohotknete laskavě, že jste četli onu oznámkou v našem listě.